

प्रवेश सं० ५१६०

विषयः

अभिज्ञानशाकुन्तलम्

क्रम सं०

१७५

नाम लिङ्गात, ज्योती टीका

ग्रन्थकार

पत्र सं० ६-४, ५, २१, २५-३०।

श्लोक सं०

अक्षर सं० (पंक्तौ)

३६

पंक्ति सं० (पृष्ठे)

१२

आकारः ५.२, ४४.५.

लिपिः देवनागरी

आधारः

७३७

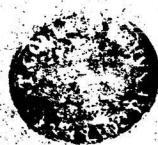
वि० विवरणम् ५५५

पी० एस० यू० पो०—७७ एस० सी० ई०—१६५१—५० ०००

12208 म. ज. ४२

३०

५१७

(४२)

त्रिशतश्लोकी टीका १)

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

ब्रह्मासाध्यते पुंसुपुत्रा जेहागमने विवर्षे मातातु माससंख्या समीक्ष मथुनिः ज्ञानमुद्राः साधिताः ॥ अयं मासः
द्वयेतु त्रिदिन मथुनो योतः परं सति बह्यान्तरुपि स्थितुं येन वति न योसितदपि यत्नो यत्नेन नमानं ॥ १५ ॥

वाजपे

[illegible]

17911

नैपमात्रंतु भयमेव वा तस्य विषयो पुनरुक्तः प्रथमे विराज्जितो यो द्विराजमिष्ये नैपि यथा प्रथ
मपहास्येन वा ॥ प्रथमे विराज्जितो यो द्विराजमिष्ये नैपि यथा प्रथमं विष
यत्वा कर्षणं भावद्वितीयं यानुपपत्तेः ॥ तृतीयो विषयः पते विरोधाभावेन तत्पराहाराकारणभा
वान् द्वितीयं यानुपपत्तेः ॥ गभसिमासमात्राजीः सैखवेगभंस्यग्रहवैतिगैतमोक्त्यद्व
यस्य वक्ष्यानां तुराजराहास्यसमासं ध्याय विषयस्य स्वस्थसंभवे ॥ स्वस्थस्यायोगात् ॥
वस्थपेक्षया मच्चिराद्वैतिं यातुं भायानुगृहीतेन ससंस्थादभुतिं त्वद्विदित्यभ्यानां पा
तममासत्रयविषयत्वेन व्यवस्थायां युक्तत्वाच्च ॥ स्वपुरुषानि तदग्रहणं तुराजीय
मिधार्जनं भंस्यपुलं प्रसवेपिपितुः सनिध्यासं निधियवस्थितं विराजं कुरावैस
त्वेन स्तिपेक्षानो वने चैव एकहस्तानसत्वेन तदग्रणिर्नैतेषां भवशोभाभावस्यावि
त्तापनत्वात् ॥ मानसत्तु तुराजीयमेव विशेषानुगृहीतं ॥ गभसिमासमात्राजीः ॥ तद्वत्त्वा
नादित्यप्रासत्वात् ॥ त्वमिधः सपिण्डः पित्राणां त्वानुगृहीतं कालावस्थिना
शोधितः ॥ एवेति विषये पंचमं पक्षे वक्ष्यामि ॥ तत्त्वस्मरणं ॥ मुद्राशोचत्संयुता
नागभंस्ययतने सति ॥ प्रसूतिं भावशोचं विधानां नुपपत्तेः ॥ गभसिमासमात्राजीः

नवबेनेनुवर्णविशेषाज्जगदाभातेमातामहाकार्योपादेगेवचरु॥तुल्यवपसिस्त
वेषामतिजीतेतथैववेतिथापुपादववनीसु॥अपिप्रवीणनवेववयः॥
दायायप्रासुवादस्तेनृवर्णानिजीतग्रहणस्याउपातेवर्णितुरोपसवारी
येयन्तुएलाडुक्तीशोबसाधारणोभजजन्मथायाद्याशोवेसाधारण
सिध्दमनस्यवेषयन्तेवात॥अलेनुदेववयः॥एवमांजनस्येभ्याख्या
नसंभवेतिनस्यथाख्यानमनुपेगाध्याहारपेत्तत्वास्पृश्याख्याने॥२॥जन्मा
हन्ते॥जन्माशोवातराजेजनननिमित्ताशोवपरिदृष्टाहेराजमधेनालवप
र्धकालेनालछेदानतरयदेजीवतइत्युन्नस्पृशिशोनशानमुपरमःनिप्राप्ते
मृतएववामिपतेइत्यर्धनेतदेविषयइयपिमातुःपित्रादीनांजननजनिर्तन
मितिमित्तज्जोवेहस्तदशाहयेवास्तिनतुवस्यमाणनशावाशोचेननि
वर्ततेइत्यर्थ॥तथाबहुरितः॥जातमृतमृतजातेवासुधिजोदशाहमिति॥

न-माशौ-वातराले यद्विशुभराननाले धर्म्म-धर्म-मार्ग-प्रणालि-विषे ह्यजनन-जित्तुमारो-न-मस्यैव अक-म्स ।
प्राहू-नाभिदे-ना-बलि-धन-पुगात-अ-य-लैव-श्रुतिः सर्व-भांस-लिकायास्तु-हेतुक-न-त्र-न-मु-भिसा-सर्वः २

शिवा०

॥३॥

नतम्यतइतिनालछेदादृष्ट्याप्यवन्निष्ठयतेनाज्ञेतावनामोतिसतकं॥ छिन्नेनालेततः प
 द्वाः सतकं न विधिपितेइति जेमिनिबन्धनात्॥ अस्पृच्यचनस्येताप्रकरणपाठान्तरप्रणीत
 कावध्याहृत्ययोजनम्॥ प्राज्ञमकर॥ जीवन्मुक्त्यनोनाभिच्छेदादनानालछेदादप्ये
 निधनमुपगतस्तत्तेहिसर्वेषुपित्रादीनामहोरात्रेषु द्विजेननाशोचस्य॥ कस्मि
 न्कथमानुस्तइहयोनतरोक्तैपिविषयेसकलेशास्त्रिष्वेकजननाशोचंपूर्वविषयइय
 त्यस्मिन्मर्थः॥ तथाचब्रह्मसूत्र॥ जीवन्जातोपादिततोमृतः सतकएवतुस्ततर्कसक
 लेनातुःपित्रादीनांविशत्रकमिति॥ ततोजननानंतरमेवनालछेदादवागित्यर्थः॥
 अत्रासकः॥ प्रेतशब्देननानिमित्तमशौचंनस्यते॥ तस्यमुद्धितंनितःसद्यःस्थानमात्र
 एवविषयविषयेत्यर्थः॥ तथाचब्रह्मसूत्र॥ प्राज्ञमकरणासद्यःशौचमिति॥ सद्यस्त्य
 चस्थानकाभावश्चिन्तत्वेनब्रह्मैक्यत्वेविज्ञानेश्वरेणतथाव्याख्यानाच्च॥ प
 न्दशशाहापतरवालेप्रमीततस्यबाधर्वे॥ शावाशौचंनकर्तव्यस्तथाशौचविधि
 यतइतिदेहमनुवर्धनतमृणाशौचंनिषेधकं॥ प्राज्ञमकरणादितिब्रजभाषा

स्वान्द्राश्रमतो बोद्धव्यं न तो ह्यपरेन । मेधं च ३६ ग्धेन वापि स्यात्तु वसिदि नेमा ३७ ॥ ३८ ॥
 स चोक्तु त्रिरानं त्रिदिनसि तदथा व्याभता ज्ञाते शो बं मातापुत्रास्तु पुत्रे त्रिरानमद रणे सानिधौ न ह्ये ३९

४८
 चक्रालोपलक्षणां व्याशो चोते नाम करारा विधानात् । अतएव विष्णुवचनं । अनिवृत्ते
 दशहेतुपंचतयदिगच्छति । स घृणव विष्णुः ३६ । स्थानं प्रेतनोदकक्रियेत ॥ एतच्चानंतर
 षट्क्षमागामापि जननजनितात्तरिशोषरागाव्यावर्त्य प्रदृशितार्थमुक्तं २ । स्थानं प्रादुर्गम
 तः परंतदति सर्वं संबध्यते । गताये । अर्वाग्रधानजनननोदः परतो भ्रष्टः । दधतत्र
 मिसधः । नात्रिष्वस्य कर्तव्या वाधैरुदकक्रिया । जातं तं स्पृशतु । उपोन्नान्निवा
 पिच्छते सतीति मनुवचने साहचर्यादुदकक्रियोपलक्षितस्य ह्येव स्यापि नाम करारा
 तत्कारणलंघिकल्पितत्वात् । नाम करारा । इहं रं तो तं तं तं कालादतन्मम प्रमेमा सोत
 र्णं न्यहृशीनात्समममासलक्षणाद्वीकारेते मते । आभिरुधेः सप्तह । अहोरात्र
 माशोच । अस्थितुन केवलं पत्रो करारविषये । अत्रापि विषये सधः । स्नानमात्रं भव राम
 ति । तथा च यमः । अदृष्टजाति तनये शि शौगर्भं च । तेतथासपिठानो च सर्वेषामहोरात्रम

शौचकमिति । याज्ञवल्क्योपि । अदृष्टजन्यनः स घृणति । अन्नपोषकलघोर्वावस्थापे साया
 अदृष्टजातेवाले प्रेतसघरवनास्याभिसंस्कारो नोदकक्रियेत । तिसु वचने तिसंस्कारानि
 खेधसाहचर्यात्सधः शौचस्यादाहविषयले इतरस्साहविषयतं परि शेषादवगम्यते । तदुप
 षिदिनमात्रमष्टशालश्रुत्योदृष्टजननोपी । अत्रात्रमष्टतः त्रिष्वेवावजज्ञायते तावत्तं रती
 यवर्षसमाप्तिं यावद्विस्तार्यः । अत्रिष्वेवावजज्ञायते तावत्तं रती । यवर्षसमाप्तिं यावद्विस्तार्यः ।
 दधे । अदृष्टे वीरन महोभात्रमाशौचं । तथा च विष्णुः । दंतजाति सद्रुतत्वेत होरात्रराश्रु
 दिमिति ॥ इहं रं दंतजननोर्ध्वदाहणहोरात्राशौचाभिधानं मितासुरानुसारात् । मम मम
 भाति । उनीहृष्येते गार्भपतेन वा । सपिठानो त्रिरात्रमिति वासे । जात्रात्रस्य विस्तृतं का
 त्रस्य च ववस्थापि सायापयत् । तत्तु होरात्रे जातं दंतस्तस्य स्थितः । दाहयित्वा तथाप्येनमाया
 चे । अहमाचर । इत्यागीराचननादाह । अह । अदृष्टहतिरिति । यत्तु वर्षत्रयादूर्ध्वं कुलधमापस्य

३ कृतचरोपलक्षितयत्तमंगिरोवचनस्य विज्ञानयोगिनोक्तं तत्स्युक्तं जातं तत्परवैयर्थ्यापत्तेः
 नहि पूर्णोत्रिवैयर्थ्यापत्तौ संभाव्यते। इदमेवाभिप्रेत्याशौ यदृशकाहं निदमेवोक्तं। य
 त्वेव्याचरन्नेति किं स्मृतसादृशं चराग्रहणस्य कालोपलक्षणात्। तत्रोक्तं येषु च तत्काल
 लता इतज्जननकालादसममासाहर्षेष्वर्षद्वयस्याभ्यन्तरेण काह इति प्रायेण कृतं तत्स्युक्तं
 कालोपलक्षणात्। तस्मात्संभवस्वरस्य माणात्। तस्मैतेष्वपि यच्चिदांतमायावृत्तौ येषु
 पक्षमस्यैव वृत्तिते प्राप्नोति तथापि विप्रेन्यनेत्रिभिर्वर्षैर्मते शुद्धिस्तु नैशिकी संतिरे
 चनचलात्तदंतस्यैव द्विधिद्वारात्स्यपि पाक्षकदाहविषयधितोतनायै। अमुं वाग
 त्वयुक्तं। यत्तु वमिष्टवाक्येन द्विवर्षग्रहणांतत्स्यनित्यननपक्षस्य मुख्यतादाहाभाव
 त्रिरात्राप्रोक्षतद्विधिद्वारात्स्यपि पाक्षकदाहविषयधितोतनायै। अमथातन्मते प्यातये राम
 त्पात। यदपतनद्विवर्षिके बाले प्रेततमनुगाधतोस्मिद्वयमवचनेण काहविधौ तद्ग्रहणांत

पितृस्य निखननमुख्यतद्योतनार्थे तद्विदितस्मचराहमुख्यतद्योतनार्थमिति दिक्। चराकर्म
 द्विजातीनां सर्वेषामवधमत्तः। प्रथमेष्टेन जायेवाकृतं च्यति चोदकादिति। तत्संभवत्तराप
 र्णो चराकर्मविधीयते। द्वितीयेन जायेवाकृतं च्यति चोदकादिति। तत्संभवत्तराप
 यमाष्टवावयि चराकरणं स्यात्कृत्वा इतज्जननाहर्षेष्वर्षद्वयस्योतेन तत्तत्रैव परेते वर्षत्रयमध्य
 पि त्रिरात्रे तथैव च मनुः। नृणां मरुतज्जननामशुद्धिर्नैशिकी स्मृता। निर्वृत्तचरकानां तु त्रि
 रात्राशुद्धिरिष्यत इति। चराकर्मैरांतुनामकर्म इतज्जननतत्कालोपलक्षणात्। तस्य नि
 यतकालत्वेन कासविशेषस्योपलक्षयितुमशक्यतात्। नच नामधेयं दशम्यां तु द्वाद
 शपावापिकायेत। पुराणेति थोमुद्रुत्तवान्स्त्रियैवागुणां चित्तेति मनुवचनात्। नाम
 करणमप्यनियतकालमिति वाच्यं। तस्याशीचांतपूरतात्। तत्समं द्वादशम्यां राजव
 नीतायावाहाराद्द्वादश्यामतीतायास्त्रियोनामधेयं कुर्यात्। इदं चोपलक्षणावश्य

अत्रैषोदशोराकत्रिंशोऽयं सप्तमेन प्रकारेण साक्षात् शोचते नाम कुर्वाणो हि सुकृतं भवति पुरा
 रसादिस्तनुकल्प इति तस्यार्थः । यद्वा त्रास्यं मत्तवकादृशो दिनेयतीपातादिमहादोषस
 भवेद्वा दशमनुकल्पेन विधीयते । महादोषसत्त्वे च मुख्यकाले पिशुभकर्मो ननु शुभमुक्तं
 गत्वा यतीपाते वसे कृतौ यद्वा रोवे धत्तावपि आदेनुर्याकुभनैव प्राप्तकाले पिमानवदति ।
 अत्रापि । अत्रासंक्रांतिविद्यादौ प्राप्तकाले पिनाचरेदिति । यत्तुतिपिपारत्नेन हवतेन
 स्यात्वास्यानेह तत्तत्सकलस्य स्मृतिविरोधाद्दृष्टव्यात्वेन वा । यद्यपि मेषातिथि नारात्रि
 शेषरातात्वात् त्रिंशोदशमी दृशो शष्टावहारात्रपरोक्तत्वावचनवलादशौचमध्यपि जा
 तेकर्मिन्नामकमीप्यावप्येकैव न्यध्याहारोपलक्षणयोः प्रमाणाभावोऽस्तु कृतं
 यत्तुक्तं । प्रमाणाभावसिद्धेः । आशौचव्यपगमेनामधेयं । आशौचव्यपगतिक्रान्तेनामकर्म
 मेविधीयत इत्यादिविस्तृतादि वचनसम्भवात् । दशरम्यामुत्पाप्यपितालाभात् । योदि

सादिदोषवृत्तिकात्थानानंतरकालविधानात् । यच्च इदं प्रमाणमपि चराकरास्यप्रथम
 वर्षादिकालत्वे विप्रन्मले विविधे मेतेषु हि स्तुनेषु किं तादृशैकं स्तुतीयवर्षात्तमहार
 चाशौचविधानात्तद्वत्वात्तया स्तुतीयवर्षमेवाचराजेशिके स्तुततादिवचनं प्रमाणस्य
 तदसंक्रान्तद्वयमद्विवर्दस्यादिवसिष्ठारिस्तु कुर्वकैस्तत्रैव विरात्रस्य विधानादप्युक्तं । ततो
 वृत्तसंज्ञात्तत्रालः मथमाद्यदिस्तु कुलधर्मोपस्थापनादिति हारलतादिवचनं तु चराकमे
 द्विजातीनामिष्यप्रथमं स्तुतीययोस्तुत्यवन्निर्देशाच्चराकायायथा कुलभिन्न्यादिषु वृत्त
 लधर्मप्राप्तत्वेनैव सर्वेवा निर्देशावकिंचिद्व्यवस्था नामकर्म तज ननयोरेव कालापलक्षण
 ननु चराकरासा । एवमुपनयनस्यापि । वचनवलात्तत्रैव वर्षाधूमं तच्च इत्यापि अहंति
 यस्तु वाचस्पतिनायकवचने सर्वे तरेण इति वदति । तौ यलोभात्तस्य हनर्थं कपरिहारायै
 तत्रैव ग्राह्यनुयज्य स्तुतीयपदानर्थं कपरिहारायै तस्य स्तुतीयवर्षचरमावपपरं तस्यैव

ततश्चापारयनपरत्वमिति व्याख्या केषां कृतसोः काश्चिन्मेषां ज्ञाननिवेधनः त्रिदिनमितर
 याथाप्रतातः चतुर्थवर्षादूर्ध्वमाव्रतादुपनयनपर्यंतमितरथापि कुलधर्मोपेक्षयाः कृतवो
 लेपि परेत त्रिदिनोः कृतसोः लेतुयावदुपनयनसर्वदात्रिरात्रमुक्तमव तया वागिराः यद्युप
 कृतवद्वेवेजातदंतस्तु संस्थितः दाहयिन्नातयाप्येनमाशौचं अहमाचरेदिति। इदं वच
 चनं निमग्नान्त्रिवर्षं तु मृतश्राद्धं स्तु नैशिकीति तेनैवाभिहितत्वात्परां त्रिवर्षां कृतचंद्रि
 षं यमिति मित्ताचरोक्तैस्मिन्वर्षे भवति मले। द्वितीयेषु पक्षेपीदमेव मलं। न च तस्मिन् स
 रातस्य वाक्यस्य त्रिवर्षां त्रिवर्षां भयविषयात् न च त्रिवर्षे व्यवस्था विषयसमपेक्षत्वादां ह्ये
 वेति विवक्षितं त्रिवर्षं तु दाहस्य नित्यत्वात् विवक्षितमिति वै त्वयं स्यादिति तां च अत्रिवर्ष
 विषयादेवास्माद्जापयन्त्या येनास्या व्यर्थं स्यादिति। आव्रताज्ञासौ च। आव्रतादिति प्र
 वावधिसमपीकत्वेनात्रापि संवध्यते मध्यगतत्वेन विशेषाग्रहणार्थं ज्ञातत्वाच्च उपनयनात्

राम-

भवति उपरमेव्राह्मणादिजातिनिमित्तं दशाहदिश्रौचं तत्संपिंडानां भवतीति वक्ष्यमाणं
 मेव नैकां स्याद्यमुक्तं तस्या च याज्ञवल्क्यः। त्रिरात्रमाव्रतादृशं दशरात्रमतः परमिति ज्ञात्वा
 शौचोपलक्षणां। अशौचमिदं त्रिशौचं शृणुस्व न जसमासं तेन नोभ्यपदृष्टिः। अवीजिता
 यत्कस्योच्चावचास्पमातापित्रोरापि प्रसक्तौ वा ह मतापि त्रिस्तु पुत्रत्रिदिने न मृदशनेना
 न्नः प्रागुक्तस्य शौचस्य नापवादः किंतु दंतजातघक्तस्यैवेति प्रदर्शनार्थं मृदशनग्रहणं न तु
 मृदशनग्रहणार्थं नाम करणीं दूधं यावदुपनयनं पुत्रे अपत्ये परिते यो वस्याद्विशेषानां अय
 गोतमातापित्रो त्रिदिनमाशौचं पुत्रग्रहणायुपलक्षणां। बाला वामजातदंतानां त्रिरात्र
 ष्टः वेजिकारभिसंवेधादनुक्तध्यादय अहमिति वसामामेव स्मरन् रागात् अक्तं प्रज्ञासुयो
 विस्तु संस्तु ता संस्तु ता संस्तु ता सुवा मातापित्रो त्रिरात्रे स्यादिति रक्षां यथा विधाति शिव
 यनेर अपत्येपि त्रिरात्रविधानाच्च। इदं च स्यापमे त्रिरात्रं दंतजननादुपरि अजातदंतसुपि त्रि

५
 स्कावमिदिकर्मात्रिनिवृत्तादितिमाधवीयेविशेषः संनिधौनष्टेचष्टानिधिशेनात्रयवस्थे
 नाशोचकालमध्येप्रयुतसञ्चयते। तादृशसंनिधौनष्टेचष्टमत्पूवाक्तंजात्याशोचयति
 रिक्तं सकलंमरणाशोचंभषति। तत्रप्रथमदिनप्रवरोराशोचतिनमध्येअ
 वरोतछेषः। अतिक्रांतलाशोचकालेप्रवरोजात्याशोदवभासीत्यर्थः तथाचव्याप्रपा
 त्। उपनीतितुविषमंतास्मिन्नेवातिकालजमिति। वसुभारादशाहात्म्यभेदातिविशेषोना
 कयौदिमरणावदनुषनीतमरणाप्यतिक्रांताशोचनिषेधेसिद्धिपुत्रसमारोहनिद्वेषविष
 यमातापित्रसोदरशाहपुत्रैष्यनुपनीतोपरमनिमित्तत्वादतिक्रांतशोचनास्तीतिप्रदर्श
 नार्थमिदमुक्तं अजनाद्विषयभयोः सतकमातुरवहृतुस्यविज्ञानेप्रारुतेप्रथमव्याख्यानमभिप्रे
 त्याहः अनेनद्येत्वसंज्ञजनकरजननीसोदसोदरागादशाहः। योगाश्रयाश्रुनाद्विषयप्र
 रादत्राप्यनद्येद्वहगामास्मिन्नेनतुप्रागाद्विषयहस्यतेचाशोचस्यसुतरात्।

तस्मिन्मतेमतेजनिकरस्यपितुर्जनन्याः सोदरागांचदशाहमाश्रयंवाइतरसपिंडनातृके
 । उद्वेषिजाजननादृधमवसोदरागांतुनामकरागादृधवदितव्यः। तथाचयौपः। अभस्यप्रत
 मातुर्दशाहजातभयोः कृतेनाम्निसेदरागाचेति। जन्माशोचकालमध्येसद्यः शोचप्रति
 पादकेसदृधंचत्रिरात्रादिप्रतिपादकेमेनादिवाकिर्विरोधाच्चोक्तविदित्वाच्चास्यपत्तस
 निवधकारेनादराद्विषयपदेवेष्यार्थपत्तेः। अयातवल्कावचनस्यतत्पत्तेनव्याख्याना
 सुतरामयुक्तत्वाद्वितीयव्याख्यातमभिप्रेत्याह यदस्यपत्तमेवाधिकमिहविषयेशोचक
 त्रित्वत्रिद्वविषयकतद्विषयमेतद्विषयः। अस्यापत्तमितरेषांस्पर्शायोग्यतमेवेतरमपि
 शोचत्वाधिकं। अस्यापत्तमवधारयति। अथानिधतनेत्यादिना आशोचतुकर्मानधि
 काररूपेणैवास्तिरात्रसोदरागांतितरसपिंडवदेवनतुदशाहं। एवंचपित्रिसपिंडाना
 मनद्याष्टपरमेधनुगमननियमवन्नास्यस्यपत्ताकिंतुप्रागाद्विषयपरमएवसमा

रागविक्रमोत्पत्तिर्भवति। तथा च स्मृत्यन्तरे न द्विर्वर्षे संस्थिते उभयोरनेन तोषा मिति। इदं च
 कर्मानधिकारलक्षणायां शौचस्य निषेधमशक्यत्वात् स्पष्टं च त्वस्यैव निषेधकं। कृतकं मातु
 र्बही। तत्र यत्र व्याख्या नार्थमिता चरापर्णलोचनया चिह्नानयो गिनोपादेयव्याख्यानामभि
 प्रेतमिति लक्ष्यते। अर्वागि सादिनोक्तस्य तस्मिन् शौचस्य कस्यापि विषये पनाहमाह स्वीयस्य
 नेन शुद्धे त्रिपुरस्य विषये जातिराहौ एकालात्। नान्तरुधे आहौ। शौचपर्यंतं अहृतं चैला
 सुद्धिपुमेतामु त्रिपुरस्य विषये न स्पष्टमाभ्यपुरुषत्रयपर्यंतं संपिरे। तानेन शुद्धे। तथा च
 पत्तनः अचराया तु कस्यां सद्यः शौचविधीयत इति। नमिषोऽपि अत्र ज्ञानात् स्वीयानां स्वि
 पुनस्वीयं जायत इति। तत्र यत्र परकालग्रहणमुत्तरार्थं तृतीयवर्षाद्धं कुलधर्मवशनाहृतं
 चराया अपि अहोरात्रे पृथगाहृतं न तु सद्यः शौचमिति पादके जपिषा कांलापलक्षणाग्रह
 णेन परतस्य परैकपुंस्वरपुंक्तत्वात् यत्र वर्षहृतं चराया अपि सद्यः शौचमस्मात्। तस्मात्

राकृताचिक्रियमात्राचौलपर्यंतं सद्यः शौचतद्धं पादहान्मानमहोरात्रे। तृतीयवर्षाद्धं तद्ध
 तच्छरायामपि यावद्दहानमेव पुनपत्ये अहर्वात्रायामिकाहृते तावद्विहिते। आवागारा
 नेतोद्भाचौलात् त्रितीयवर्षाद्धं वा। दानयावत्तद्धुमेतामु त्रिपुरस्य विषये जातिरहोरात्रे रा
 शुद्धे। तथा च अत्र वल्गुः अहस्तद्वक्तव्यमासुवालेषु च विशेषतः मिति। इदं चारुतचरा
 यांसद्यः शौचविधानात् तद्धं अविशेषे रावराणां नाम वाक्यं स्कारकमरा। त्रिरात्रा नुभवशु
 द्धिक्रमासद्वा विधीयत इति। रात्रे चने पत्रपुमपता त्रिरात्रे तत्र कस्यात्तहोरात्रविधानाद्
 त्रितीयवर्षाद्धं वा। कृतं च हायामपि प्रवर्तत इति वंधरागमभिप्रायोलक्ष्यते। त्रिभिर्पुण्यमना
 इर्न गोत्रसंकेवाभाषनाद्धं पुण्यमनादिवाहार्वाक स्वीयपुमेतास्तु भर्गोत्रसंकेपि
 न्मात्रवसंस्पद्यंतं त्रिभिर्होरात्रे शुद्धे। तथा च मरीचः अवारिपूर्वमप्युपायाने
 वमतिपादिता। असंस्तुता तु साहचर्या त्रिरात्रमुभयोः स्मृतमिति। विवाहाद्धं तत्र

ति ॥ जन्मासौ पतन्मसावपि चर्षा निशाद्वाद्वाहनिषत्तमासवराः क्रमेणाभ्युपयति
 तद्ब्रजतिस्तपहं जन्मनिप्रागप्रसवे उपेत्यवोपेत उपनीतस्तन्मसावपि चतसन्नमत्
 सापि जन्मासरासत्रियवैश्यभ्रजवराः क्रमेणाद्वाद्वाहनिषत्तमासवराः क्रमेणाभ्युपयति
 मुचयः स्म उचितं कृतं हि जन्मश्रुपादि स्वधर्मानुष्ठानपरं प्रदत्तपक्षे च दशरात्रमश्रुचि
 : स्यात्तथा च याज्ञवल्क्यः दशरात्रमत्तः परात्रिंशद्दशरात्रं दशरात्रं वा शावमाशौचीमथ
 ते। च त्रयसाद्वाद्वाहनिषत्तमासवराः पचदशैव तु त्रिंशदिना निश्रम्य तर्धं गायत्र्यनित्तं इति उप
 नपनस्य च मन्त्रावधित्वं वैवागीकपुरुषविषयं स्त्रीभ्योऽप्युक्तविवाहस्यैवोपधित्वं जासां
 चैव योनिमित्राणां चोत्तरावधित्वं दृष्टव्यं वैवाहिको विधिः स्त्रीणां मोपनापनिकः स्मरत
 इत्यस्योपनीतपुरुषाधिकारिकधर्मेषु स्त्रीणां विवाहितानामधिकारप्रतिपारनार्थत्वात्
 ततोऽज्ञानां भर्तुरवहि। स्वजसक्तमशौचे स्थान्तके जातके तयेति ब्रह्मपुराणीयविशेष

जन्मासौ पतन्मसावपि चर्षा निशाद्वाद्वाहनिषत्तमासवराः क्रमेणाभ्युपयति
 तद्ब्रजतिस्तपहं जन्मनिप्रागप्रसवे उपेत्यवोपेत उपनीतस्तन्मसावपि चतसन्नमत्
 सापि जन्मासरासत्रियवैश्यभ्रजवराः क्रमेणाद्वाद्वाहनिषत्तमासवराः क्रमेणाभ्युपयति
 मुचयः स्म उचितं कृतं हि जन्मश्रुपादि स्वधर्मानुष्ठानपरं प्रदत्तपक्षे च दशरात्रमश्रुचि
 : स्यात्तथा च याज्ञवल्क्यः दशरात्रमत्तः परात्रिंशद्दशरात्रं दशरात्रं वा शावमाशौचीमथ
 ते। च त्रयसाद्वाद्वाहनिषत्तमासवराः पचदशैव तु त्रिंशदिना निश्रम्य तर्धं गायत्र्यनित्तं इति उप
 नपनस्य च मन्त्रावधित्वं वैवागीकपुरुषविषयं स्त्रीभ्योऽप्युक्तविवाहस्यैवोपधित्वं जासां
 चैव योनिमित्राणां चोत्तरावधित्वं दृष्टव्यं वैवाहिको विधिः स्त्रीणां मोपनापनिकः स्मरत
 इत्यस्योपनीतपुरुषाधिकारिकधर्मेषु स्त्रीणां विवाहितानामधिकारप्रतिपारनार्थत्वात्
 ततोऽज्ञानां भर्तुरवहि। स्वजसक्तमशौचे स्थान्तके जातके तयेति ब्रह्मपुराणीयविशेष

पापविशेषोपादानपुरःसरं संकषितां शौचकल्याः प्रतिपादिताः सर्वेषां च वरानां सन्त
 के मन्त्रके तथा दशाहाष्टुर्द्वारेण प्रतिपादिता तपोव्रती त पंचदशारात्रे रात्रिज्योतिषे
 ति रात्रि रात्रेऽप्येतादिव चने अस्मात्मानं तस्योच्चावचा आशौचकालाः प्रदर्शिताः तत्र
 यथास्थिता शौचकल्या प्रतिपादितानां तावदग्निवेदकार्याभिहोत्रादिस्वाध्याय
 विषयता इत्याजने विनासीदकुटुंबाश्च स्तनिकादिर्कटं कटं दरोणं पयो गिद्व्याजने वि
 षयता च विज्ञाने श्रवादिभिः प्रपंचेन प्रतिपादितैव सामान्यतः प्रवृत्तानां तु मनुष्यान्
 त्वादि प्रह्लादस्मृतिदिग्धा छिद्रसमाचाराभावाच्च यद्यपि तैरप्युक्तं यत्तमेवोक्तं
 यथापि भन्वाद्यक्तापेक्षया ल्यकाला शौचप्रतिपादकानां तावद्यस्यावृत्तकाले येन वि
 नाशो भवति तस्योत्पत्तिरप्येतावत्काला शौचप्रतिपादकत्वेन परितुल्यते च अतएव दशाह
 शावमाशौचं सपिण्डेषु विधीयते अर्वाकं च यनादस्म्यहमेकाहमेवैतिसामान्या प्रह

तमपि मनुवचने कुसलधान्यको वास्यान्तु भीधामक रावरा न्यहैहिको वापि भवेदभ
 स्तनिक एव तेषां कृतिपादितचतुर्विंशतिहस्त्याभिप्रायमित्युक्तं मिता द्वाया न्य
 धिककाला शौचप्रतिपादकानां तु जातिमात्रं च विपादिविषयतेत्यपि वक्तुं शक्यमि
 दिरन्यत्र विस्तरः सोऽकविषयोच्चावचा शौचकल्या प्रतिपादकानां मप्येवैव व्यवस्था
 भवेत्कदापि दशाहादिमना शौचकल्या युगांतरं विषयाः गृह्यसाध्या यसापेक्षमयं
 कोचन तप्यति स्म तप्यत एतदशाहराविव प्रस्य सपिण्डा मरुतो सति कल्याणां शौच
 राः कलौ भवति किलिषीति हरितवचनं च तदाह भूतं च तदाहारादिग्रहणात्स जातीय
 विषयमेव विजातियेषु तु द्वाहारादिर्मर्द्या वा सक्तादिषु तावदन्तरेषु द्वाहारादिर्मर्द्या वा
 तरेषु करावैतथा च हारीतेनोक्तं दशाहाष्टुर्द्वारेण विप्रो जन्मदानीं स यो निपुणोऽस्ति
 रथैकेन च त्रविट्प्रयोन विप्रो विधापनननुसस जात्या शौचमेव तत्रापीत्युक्तं तेन

विदुः प्रजातोयायेस्त्वविप्रसंवाधवाः । तेषामणौवेविप्रस्य दशाहास्तु द्विष्यत इति ॥ अत्र
 योश्चपुसपौर्जातिमात्रसधर्मपरिभययुतेनापदनापद्विषयतेनवाव्यवस्थामधीतसि
 तादिब्राह्मणादिषु तु जातमतजासाशोचरष्टयत्तयाचविस्सुः । ब्राह्मणस्य चोत्रपति
 दम्भरूपडात्रिणैकशत्रुः सत्रियस्य विदुः प्रदुष्यतुत्रिणजाम्भावेऽप्यसमं रसिपि
 देषडा । ब्राह्मणशुद्धिहेनवर्गोनातत्रेषुसपिंरेषु जातेषु मृतपुत्रातदाशोच्यपाममेषु
 द्विरिति मध्वसिक्तादीनासजातेयसपिंरेषु तु सत्रिपादिजामाशोचब्राह्मणः सत्रि
 यायामुसन् सत्रिययनसत्रिपद्वैश्यायामुसन्नावैश्यरत्नवैश्यास्तु शायमुसन् प्रदूरे
 सस्यमधीवासिक्तादीनासत्रिपादिधर्मलाभप्रतिपादनार्थं तातस तोरिप्रतिलोमजाना
 तुप्रतिलोमाधर्महीना इति स्मरणादज्ञाचेनात्यक्वकवलं जन्ने मरणेन मूत्रपुरिषोत्स
 गदन्मलापरुषं राग्यज्ञौवमात्रमिति विज्ञानेभ्यः । माधवाहृतस्मिन्मित्रेभ्य इत्यपरा

शोचंतस्मिन्मित्रेप्रतिलोमानां इतरां संकश इति ब्रह्मणा त्रतथासमपिसपिंरेते अनौर
 सेषु सत्रजादिहस्तनेषु सन्मृतपुत्रादी ज्ञेयविशेषाः प्रतिलोमभिन्ना न्याश्रितास्तपती
 पुमस्यमतास्तु च पूर्वापरपत्ताम्रात्रिदिनमाशोचनतु दशाहादि । तथाच त्रिणवराशुध्यादि स
 नृत्तौ विस्सुः ॥ अनौरसेषु पुत्रेषु जातपुत्रमृतपुत्रेषु च मृतपुत्रापरपूर्वाभ्यामुपसृता सुमता
 सुवेति ॥ अनौरसपदेन च वैश्वसो धर्मपत्री जडतीतपारिभाषिते सभिन्ना गच्छते । तनवी
 जिनोपि सत्रजादौ त्रिणमिद्विः ॥ अत्रोच्यते ह स्मतिना अस्याश्रितेषु दोगेषु परपत्नीसु
 तेषु चरुक्ते । यं सारसमवदानेन कपेराचाम्यस्य पुत्री कृतस्तत्रैवैपितुनित्रिणं पूर्वस
 वेधानिह ते अनृदशाहोति प्रतिभाति । परपत्नीयहृता नृपयद्यपि द्वितीयापस्यैव त्रि
 णमिति प्रतीयते तथापि वादस्यमेवाश्रितग्रहणात्पुत्रेणापि पित्रपति सपिंरेनात
 रकात्रातथाचमतीचः । कृतकमृतके चैव त्रिणवपरपत्नयोः । तकाहस्त सपिंरेनात्र

रात्रयत्रैवपितुरितिपिच्यहरांपसुपलसरां।हारीतोषिपरएवीसुभायासुपुत्रेषुऊतके
 पुत्र।मरेपित्रोस्त्रिात्रस्योदकाहेनुसोपइति।यात्रवल्केनतुपित्रोःपुमात्रकाहउक्ते
 अनारसेषुपुत्रेषुभायासोयातासुचीत तस्यहासनिहरेविषयत्वनिर्गुणविषयत
 यात्रिरात्रैकरात्र्याःसवरीविषयत्वेनयवस्थयपिकश्चित।एकाहपदेवसपितानास्नान
 मात्र।रात्रेचअस्याश्रितेषुहोषुपरपलीसुतपुत्र।गोत्रिणाःस्नानश्रुदःस्फस्त्रिरात्रोत
 तमितितिप्रजापतिवचनेसमीभ्याहारायातपितृतत्सपित्ररात्रेस्नानयोरसतसमा
 नविषयतयपिप्रतीयतेतथापित्रिरात्रविषयसपितृनांमरीविहारीतवचनाभ्यामेका
 हविधानात्सामान्यातःसमानविषयतागीकारेणएवीक्तोवातरविषयविभागःकल्पने
 येः।एवंचसधःशोचानुवृत्तौअमएवीसुभायासुपुत्रेषुऊतकेषुचतिसोस्त्रालिखितवचनमपि
 भाषेपुत्रशब्दाःसंवाधशब्दादुपस्थितयोःपतिमित्रोःसपितृनामित्यध्याहारः।

विषयमेवव्याख्येया अत्यधर्मजातोयभायाः।शास्त्रीयपुत्रविषयमित्यपिकश्चित।मित्राभिन्नपि
 तृकसोदोचजातेराकाहःमृतमहः।तथाचमरुचिः।मात्रैकयाद्विपिनको।आतरावसंगोत्त
 रो।राकाहसतकतत्रीत्रावन्तकेतयोर्गितिप्रस्थयतोचोपरमजिकुलेजपडवानकेचात्रव
 स्यात्।अलजसगोत्रसपितृवानप्रस्थयतोसमासीनपडकेन।तयप्ररुतौचोपरमति
 मृतैश्चसुवःस्नानमात्रमवश्रुदिहेनुस्यात्तर्वया।तथाचपराशरः।देशांतरमृतैश्चतृती
 चेवैरवानसवतौ।मृतैस्तेनतमुध्यतिगर्मलावचगोत्रिणइतिइदंचस्नानमोर्ध्वदेहिक
 कर्मभन्नविषयसनिहितसपितृत्वाधनापाद्यनिमित्तेकाशोचमात्रापवादहेनोर्ध्वदि
 कानुष्ठाननिमित्ततदपवादपचाराभावान।एवमश्रुपितृत्वे।धुदेहिकमेवनास्ति।कुल
 यहरामाशोचमयोजकनापद्यसंबधमात्रोपलसरांयोषिद्रोविप्रगुह्यमत्तावतिचदि
 नयोषितोषावीविप्रारांगुयैरसरांयमतवलितंअंबधिनादिनमहराचमाशोचात

याचस्मृतिः॥ ब्राह्मणार्थे निष्पन्नानां ये स्थिता गोमहर्षिणा॥ आहवे पिहतानां चराकरात्रमशौ
 चनमिति॥ आहवहंतविशेषमाह पुंढविदेवसर्षः॥ विदुषा एव मृतलक्षणायाः॥ सुदभनि
 मते सघः स्नानमात्रेण शुद्धिः॥ एकयोगानिर्दिष्टतामर्चने पलाहते पुंढहंतविशेषघातना
 ये स्तुतशायार्थं च शयः॥ तथा च मनुः॥ ३४३॥ राहवशस्ते सत्रयमेहतसचः॥ सघः सतिष्ठतयह
 स्तुतशायो चेति तस्मिन्तिरिति॥ अत्रोद्योतेरित्यादि विशेषरावला पुंढमर्हमृतप्रतीतिः॥ तत्र
 च पूर्ववाक्यं पुंढस्तेन कालीतरमृतविषयः॥ अत्र तु न्योद्योदेहिके कर्तृपर्युदासो भासिसघा
 तसतिष्ठतयहत्तुल्यस्तत्तात्पर्यं॥ यतोऽसकर्म ५ शक्तिरित्येदं शाहात्म्यभित्तिष्वप्येवमप्राज्ञत्रिमा
 साद्विवात्रपक्षिण्यसघातमादिनमिदं वच्म्यस्यात्ततः॥ स्नानमात्रविषयगोचरमासा
 लक्षणादेशात्तरभिन्नेयस्मिन्नेश आशीचभागिनः॥ लतितोस्मिन्नेव शोऽसन्नेदं शाहा
 त्म्यभित्तिदशाहादिके ब्राह्मणार्थेति ज्ञातिप्रयुक्ते शावेमतिनिमित्ताशोचितीते ज्ञातस्मृति

हादिकालपरिच्छेदाशौचनिमित्तमतेमणोदशाहादयत्तरे ज्ञातस्मृतिपावनत्रिमासात्तन
 येमाससमाप्ते प्रायश्चित्तत्रयमध्यत्रिरात्रे तद्विषयमासमभिव्याप्यतात्समाप्तिपर्यं
 तपस्त्रिमासः॥ आगमिधर्तमानाहद्विषयुक्तमध्यगतात्रिः॥ तद्वर्धनवममासमभिव्याप्य
 तत्समाप्तिपर्यंतमिदं विषये दिनमहोशचित्तोनेतरे उदकदानसहितं स्नानमात्रे कालनि
 रपेक्षं मुद्दिहेतुः स्यात्संपिंडानां न पुनर्ज्ञातस्य मरणोदशादेशोऽनुनिमित्ततात्तत आ
 रभ्यसर्वादिशाहादिभवेतामर्थः॥ तथा च रुद्रवसिष्ठः॥ मासत्रयपश्चात् त्रिमासमासे
 हि शोतया॥ अहस्तनवमाद्वर्धमधस्तोनेन मुध्यतीति स्नानेनोदकदानमप्यप्लवतेतस
 र्चरावत्सरेपरीप्रतेरतोदकं मुषीरिति पञ्चवर्णवचनात्॥ एवमानवसंवत्सरे यतीते तु स
 र्चरावो विमुध्यतीत्येव कर्करागतकालनिवर्त्यं॥ अत्र च रासद्वये संवत्सरे ग्रहगता
 र्धमपि स्नानमासार्थं न तु वर्षमध्यमवमाद्वर्धमप्यधिकशाचाभिप्रायेण राउरादृतवास

एवचनात्। शावग्रहरोनदशाहाद्याशोचनिमित्तभूतस्यजननस्यदशाहाद्यन्तंशोचरोपि
 नृपतिरिक्ता। नामाशोचनास्तीतिदर्शयति। तथाचदेवलः नाशुः प्रसवाशोचयतीतिपु
 दिनेष्वेति। पितृस्तृप्तानमात्रमस्तेचनिर्देशंज्ञातिमरणश्रुत्वापुत्रस्यजन्मचा। सवासञ्जी
 तमाशुर्बुधेभवतिमानवइतिमनुवचतात। यतश्चपुत्रग्रहरोजन्मयतिक्ताताशोचोभावे
 स्यज्ञापकं न्यस्यदश्रुत्वाजन्मचनिर्देशमित्येववसुत। दशाहात्यभूतोत्पन्नेनत्रिरात्रापा
 शोचनिमित्तमनुपनीतादिप्रायरोप्यतिक्ताताशोचोनास्तीतिदर्शयति। तच्छ्रवणा
 पाद उपनीतेतुविषातेमतस्मिन्नेवातिकालजमिति। अत्रपद्यप्यपनीतग्रहणादनुपनी
 तपयुःशसायाचार्यसोदकादिप्रायरोतिक्ताताशोचप्रसूततएवतथापित्रिरात्राहारात्रा
 घाशोचनिमित्तमरणत्रिरात्राघनंतरेहातेः यकर्षस्योचितेनत्रिरात्राघाशोचविधानस्या
 युक्तत्वादितिक्तातेदशाहान्तिचमधुवचनेस्पष्टमवदशाहग्रहणादशहोहिजासाशोच

विषयत्वमेवातिक्ताताशोचविषेणुक्तमित्यभिप्रेतदशाहात्यभूतोत्पत्तं देवांतोविशेष
 स्पवसमारालाद्विषयादुक्तं। अतएवतुवर्त्ततेदेवेननलन्यथोक्तं। अत्रिपत्तात्रिरा
 त्रेस्वास्वरास्मात्तात्परीततः परमेकाहमावर्षीदधस्तातोविशुध्यतीति। स्नानविष
 यप्रदर्शकमिता। स्याद्यथेन्द्रार्चकंभवत्साहस्रकृतेरभिप्रायनावयः। अतएवात्रनवमा
 दधुमविशेषेरास्नानमुक्तं। स्नानदेशांतरस्थितो देशांतरस्थितुज्जाताशोचनिमित्तता
 तिमरराहशाहयत्तरजातेऽविशेषेणस्नानोदकसानमात्रनत्रिरात्रादि। तथाचस्म
 रणदेशांतरमंतश्चतेत्यादिपूरीदत्तोदकमुचिरितिवपूरीयाशोचकाले। एतावत्त
 चमसपि। अत्रिसरलोचनदेशांतरमंततथा। बालेप्रतचसंमस्तसद्यः शोचन्निधीयतइ
 ति। अत्रिपत्तादिसामान्यमधुवनविहितस्यवर्षीभ्यंतरत्रिरात्राघाशोचस्यदेशांतरम
 तेपिप्राप्तोक्त्यसद्यः शोचमित्याशकानिचसंयविशेषविहितनसद्यः शोचनविरोधा

त्रिरात्रादेस्तत्रामरत्ननिषेधमुत्तेनानुवादप्रवेकदेशांतरमृतइत्यस्यविवरणमत्रात्रवच
 नादिसांतरमृतः कश्चित्संगोत्रमुपतपदिनत्रिरात्रमहारात्रिसंघः स्नात्वाभुविभवेदि
 तिसंगोत्रप्रायेचसंपिडपराः। तसंगोत्रमुच्यतेइतिपरिभाषितेषुचनुदेशपुरुषोत्त
 मसंगोत्रेषुसमानोदकेष्वपर्वीक्तोपपत्त्यात्रिरात्राघटिकाताशोचस्याप्रतिरत्नतनि
 पथानुवादेसंभवात्। यच्चमाध्वेनपर्वचनेसंभवत्संगोत्रेप्यसंपिडचषपत्रातु
 संवत्सरादधुसंपिडविषयमितिपराशरवचनइयद्याकुर्वतादेशांतरमृतेत्यतिक्ताताशो
 चत्रिरात्राघटिकाकृततत्त्वसिद्धिविषयेपक्षेत्तसंदृश्यपर्वचनगतदेशांतरमृतग्रहणस्या
 संपिडविषयतोमेत्तावानिवर्जताडुत्तराचनस्यचसंवत्सरोधुविषयतोमेत्तायाः सं
 वत्सराभ्यन्तरेवविहितस्यत्रिरात्रादेस्तदध्यास्यभावेद्वितीयेपथानुवादेसंगोत्रेप्य
 युक्तत्वादपुक्तः। यत्तुपर्वचनस्यासंपिडविषयत्वात्संवत्सरेवचनेनचालेदेशांतरस्यैवपथासि

देवसंस्थितोसवास्ताम्रलमासुत्यसघरावतिमुध्यतोतिमनुवचनमुपनस्यतत्रदेशांत
 रस्यतिनचासंपिडाविशेषतइत्युक्ततत्त्वकचकारश्चवगादहंतापुक्तः। यदप्यवी
 कश्चिपक्षेत्तान्नाशस्यमासुदितानिशा। अहः संवत्सरादवीदेशांतरमृतेद्यप्येतिदि
 यानिशाशेनपक्षरापभिधानस्यासंभवादसंगोत्रार्थमिवाभासमानेइतरत्रेयद्वदहं
 मनुवचनमुदाहृतवचनेऽन्तराशेननपरिभाषितदेशांतरग्रहणं किंतुप्राषितमात्र
 ग्रहणादेशांतरगताषमरतिपराशरवचनगतदेशांतरग्रहणावदितिसर्वचनरादेशा
 तरेनसंघचवत्समिनोक्तमहानघतरेयत्रागारिवाचनप्रायः।। तातोपत्रविमिष
 तेतद्देशांतरमुच्यते। देशांतरवदत्येकषष्टिप्राजन्ममायता। चत्वारिंशद्वैसमेतिंशद्वै
 तथैवचेति। एतेषांचपञ्चाशारांदेशपमिग्रहणावयवस्या। मुद्दिबिबेकनुषाष्टिप्राजन्मतर
 त्वतरभ्यंतरेपिभाषाभेदागारिमहानदीवयवनानिचैतलसराह्यमिवानिष्कषता।।

तं। मातापितृमरणोपवादाह अथपितृवियपदेशकालाविशेषात्संस्मृतात्तपि
 तात्तपितृरोतद्विषयनुमरणोदशाह्यत्रयदाकदाचिष्मिन्कास्मिन्पितृशेजातेदे
 शकालाविशेषात्सदेशविदेशरूपदेशविशेषविमासवरामासादिरूपचकालोवशाषा
 नालोचावरपदशाहद्वादशाहघाशोचापुत्रे कर्तव्ये। तथा चपेटीनासः। पितरोचमृतो
 स्यातादरस्थापिहपुत्रकः। अन्तातदिनमारभ्यदशाहस्कृतकीर्भवेदिति। अपिषाष्ट
 कालांतरेपि। अपवादातरमाहमांतुः सपत्यास्त्रिदिनेदेशकालाविशेषादित्यनु
 वर्तते। मातुः सपत्यानरगोआशौचकालोत्तरयदाचिष्मिन्कास्मिन्पितृशेजातेत्रि
 दिनमाशौचंपुत्रे कार्यातथाचस्मृतंतत्पितृपत्यामपेतायांमातृवर्जोद्विजोत्तमः। सं
 वत्सरवर्जोत्तपित्रात्रमश्रुचिर्भवेदिति। इस्मृतिंकारणोचसमाने। इदमाशौचकालाति
 कांतोपदेशोचमुक्तस्तत्सर्वेणानांसमानेनवर्ग्यारिन्ना। तथाचयाघपादतुल्येनमा

सर्वेषामतिक्रान्ततथैवचेति ई। पित्रोर्गृहेसमदाप्रसवमरणयोरेकनात्रत्रिरात्रेस्यात्पित्रादि
 काना मातापितृगृहेसमदायाः परिणीताणादुदितुः प्रसवमरणोचयथाक्रमोपिचमकरा
 त्रित्रिसत्रेस्यात्ताप्रसवेराकरात्रमरणोत्रिरात्रे। अत्रपदयाख्याणांचान्तराणामातापितृ
 गृहेवाससत्ततद्देहतरावत्साहेभगीयाः प्रसवमरणोचपर्वेदेवेकत्रात्रिरात्रे। तथाच
 त्रिस्तुः सस्तुतासुस्तुपुनाशौ। चेपितृपदेतत्प्रसवमरणोचेत्यनगृहेस्यात्तातदेकरात्रत्रिरात्र
 चेतिपितृपदस्यातिशेषः। तदुपक्रमोत्तपितृपदेनान्तरात्रस्यंतवास्यांतरेणभगिनीमर
 णात्रात्रविधानात्तपितृगृहेतुसमदाप्रसवमरणयोः प्रसवेतावत्सर्वेषापित्रादितामाशौचा
 भावः प्रायकाभावात्। मस्तुतुपित्रात्रात्रभवत्सर्वेज्जिहादेभिसंबंधानुराधाध्वंअहम
 त्ताप्रज्ञामुयोपितुसस्तुतासस्तुतासुच। मातापित्रोस्त्रिरात्रेस्यादितरेषांयथावि
 धीसादिसामागिनस्मरणभूतवच्चाशौचकल्यांतराश्रवणादिसुवाक्यगतपितृगृहे

१८

यद्वासायवप्रसवपुत्रविद्यतेनसार्थकात्। आनुराणां तु च स्यात्प्राणापतिरागो विरात्रस्यादेय
 स्यात्तः कश्चिदसंशयः कथंचन। तस्याप्यशौचविशेषे विरात्रनात्र संशयः संशयो च न स
 गृहमरोगो यवस्यापितलात्। अत्र च न मुक्तं च स्यात्प्राणापतिरागो विरात्रस्यादेय
 दिकं लातारविकल्पितं विरात्रयवस्थापकमेव लाघवात् न तु स्वग्रहेषु किंचिदसंशयः
 अपूर्वे विरात्राशौचविधायकं गोप्यतां वाक्यात् विहितैकं रात्रिविरोधाच्च। असंशयं पदेन
 च जायाशौचानर्हं उच्यते। असंशयं च सति यत्र विरात्राघवतियमेनोक्तं तत्र स्वग्रहेषु गृहवाम
 रोगोत्तरे वा यवतु विरात्रे पाक्षरापा राक्षसो वैरागाविकल्पितमुक्तं तत्रागो वचना विरात्र
 स्यात्स्वग्रहमजविषयत्वे रतस्य तदितरविषयत्वं। एकाहविकल्पितायां पाक्षरापा मय्येव
 वयवस्थापयत्र तत्रितये विकल्पितमुक्तं यथा मातुलादौ तत्र विरात्रस्य पूर्वोक्तविषयत्वं
 मेव पाक्षरापास्तमेव शेषयोमि विषयत्वं नाप्येति विषयत्वात् राकात्रे स्पनु मातुस्य

लादिमात्रविषयत्वं मिक्तसोरागो यवस्यापकारः प्रसंगाद् वैवोक्तः। क्वचित्च मरपि यवस्था
 पकं च सामः। पक्षरापायात् अगोरो वचना स्याद्विहितमभ्युपगम्य सर्वत्रोक्तं वदुः प्राणापि
 येन प्राणापि भागो गृहमरोगो विरात्रमुक्तं ज्युक्तिरथ विरोधाद्युपसंज्ञात् तत्रोपेक्षा तमेव हितुः
 समुदायः। पितृगृहादेत्यत्रुक्तं तौ पितृप्राप्तिरागो सक्तं तदोपमत्वा भावाद्युक्तं। अथोपि न
 मरतो यवपुत्रास्त्रिरात्रोपि च मरोगो यवपुत्राः परिणीत दुहितुस्त्रिरात्रमाशौचं तत्राच
 क्षेपः पितृास्यमेव त्रिरागामयः। अतुक्तं भवेत्। विरात्रो वमुक्तिः स्यादिमाह भावाग
 मर्ति। अत्र नानातु पुत्रादि वदेवाशौचं। अतः चात्रापि मातामहदुहितुसुतप्रात्रियत्वेक
 यात्तस्य स्वोयपुत्रित्वेन। अतर्प्य उपनायवराभापके मातामहदुहितुसुतेषां त्रिये अत्र
 लितैकशरवाध्यापि निष्कानिजिसया उपेक्ष्यैयजमानेनाभिनेये च प्रतीतिशब्दो दिवा
 रयास्त्रिशत्रुममुच्यते। स्वतः यवस्तु स्मृतेः अहं स्तुत्याह चापि त्रियेषु मुच्यते विर

१८

त्रिभुविषयसमानग्रामारोग्यमैत्रीप्रातिवेश्यतादिनासाचोराणोपसंयजेत्रिरात्रं दृष्टं
 श्रोत्रियैकपसपञ्चत्रिरात्रमश्रुचिर्निवेदितस्यारागात्। अनुपसपञ्चेतुसमानग्रामीणाम्
 त्रिराकाहंसब्रह्मचारिणोसमानग्रामीणोचश्रोत्रियइतिवदनाहस्यमासंज्ञकह। अस
 मानग्रामीणोत्तमोचोभावरुवाहोहित्रभागिनिययोश्चोपनीतयो। च्चरात्रे। अनुपनीतयो
 त्कवस्यमारायसिणी। सम्येतपासिणीरात्रिदोहित्रेभागेनीसुते। ससूतेतुत्रिरात्रस्या
 दितिधर्मोचवर्द्धितइतिरूपमनुवचनात्। अनेताभूपि। मतेचत्तिजियोमेचत्रिरात्रोवि
 शुध्यतीति। एतच्चावाप्यमातामहाहोत्रिरात्राध्यासिमन्त्रेष्टिकर्त्तरि। एतत्सन्निहिता
 धिकाप्यतभावात्सयमेवतेषामो। धेदेहिककरोतितहासंपूर्णमेवाशोचो। गुणो। अतस्याशिष्य
 रुक्पिन्धुमधंसमाचान्प्रेताहारो। समंतत्रहारात्रिराशुध्यतीतिमनुवचनात्। विद्विषस
 मश्रुविःसाहवत्तभयात्रवद्यापिपापदत्तानुपुरुषरुसमावीनवन्तै। समानादकभावस्तज

राम-

न्मनात्रोरेद्वनरतिमनुमनाससमपुरुषादूर्ध्वयावज्जन्मनामजानेसोदकतमुक्ततयाप
 योत्रजैधेकरात्रस्यापवस्यमारागात्ताह्वससमपुरुषादूर्ध्वचतुदशपुरुषययता। सोदक
 पदेनगरह्यते। सासोदके। उभयत्रसोदकोत्तरप्रसवेउपनीतसोदकोत्तरमाराचविद्वि
 समश्रुचिः स्यात्। तथाचमनु। जन्ममेकोदकोतात्त्रिरात्राच्छु। दूरिष्यते। शवस्यशावि
 शुध्यतिक्रमाकहापिनरति। इदं चत्रिरात्रं त्रिरात्रं दृष्ट्यात्रेदृशरात्रवशावमाशो। चमिष्य
 तदसादिवतिषुदृशरात्रतुल्यकहन्नेनोक्तत्वात्तोभिन्निषयमपिप्रसवेउपनीतम
 रारोचोवदितव्या। अत्रोक्तस्नानमाचकल्पे। यैद्विषयवशाचमतिगृहीतमुतसहाध्या
 विवधत्रयातेकसिष्यश्चसुमित्रश्चश्रुभागिनिकाभागिनेयमारा। मातामहोचविद्वो
 स्वसुरचरितमातुलमातुलान्मा। होहत्रभागिनेयावनुवन्तीतो। एकस्यादुरावेदुकाते
 सहवद्वेषोयान्। सहाध्यायी। आत्मनः पिचसुमरीरधसुमंतुलसचपुत्रा। आत्मवधवः

पितृपितृसुमांश्चसुमांतुल्यपुत्रापितृवधः चमातुःपितृसुमांश्चसुमांतुल्यपुत्रा
 पुत्रामातृवधवदतिवधुचयः अतस्सुमांसहध्यापितृवधवदतिवधुचयः अतस्सुमांसहध्यापितृवधवदतिवधुचयः
 कतिगादीनाप्रयातोमशोमातामत्यादीचविरतेनातिक्तादिनिरूपकसवधिनोयाजा
 नोपाक्षराणां चोक्तिरतपश्यतिगविपिरागमिनमातामत्यादिवनुषंगः तथाचयमः
 श्रुत्योर्गमिमां चमातुलां चमातुलेऽपि त्रैः सैमरितद्वयं पक्षिणीं हपाये निशाभिति
 तथा मातुलेष्वशुरमित्रेगुरौगौगैनामुच्यते अशोचं पक्षिणीं रात्रिभतामातामहीयदति
 अत्रगुरुः केवलाध्यापकः मातुलेपक्षिणीं रात्रिष्यलिं म्वांधवेषुचेति शोतमेति पक्षि
 रात्रिः असापिदेनोनि संवदसह ध्यायिनिचेतियेनि संवदमातुलमातृवधस्त्रीयपैतृवधस्त्री
 यादयः न्यथासजातिरेवसविषयपतोप्रामानाथेचनेह अदृशाधिपतोसत्रामाधिप
 तोचनष्टमजोतिराशोचि मृत्तिका लीनेन सूर्येन सत्रस्पर्शाजोतिषासहवर्जतेतत्तत्तत्

राम-

मतेदिनां रात्रि मतेरात्रि रित्यर्थः तथा च मनुः प्रेतराजनि सजोतिर्यस्य स्याद्विषये स्थित इति
 दृढमनुरपि। मांमेश्वरेजलपतोऽश्रुत्रियं च तपसिनि। शिष्यपंचत्तमापन्ने मुचिने सत्रेदृशे
 नादिति॥२॥ शिष्योपाध्यायवधुचयगुरुत्नयाचार्ये भार्यासगोत्रान् चानश्रुत्रियपुसग
 हषरमतौ मातुले चैकरात्रे। शिष्यएकदेशमध्यापितः वेदविधार्थिमात्रेवाउपाध्यायएकदे
 शाध्यापकः। गुरोराचार्यस्यतनयः। सगोत्रश्चतुर्दशपुरुषादूर्ध्वयावत्तु अनामज्ञाने। अनचा
 नोपाध्यापकः। श्रुत्रियः समानयामिराः। शिष्यादिषुमांतुलांतेषुनष्टेषुसगहरेपरस्यास
 पितृस्येतिभिरन्यस्यमांतोचनिरूपकसवधिनोमकारात्रमाशोचः। तथाचाहरित्यनुचतोया
 सवल्गः। एतेतवस्यन चाननामातुलश्रुत्रियेषुचेति। अत्रगुरुपाध्यायः। मुख्यगुरोपि
 त्रिरसापिदेनदृशादसत्वात् असापिदेनचार्ये चोत्राचसत्वात् मातुले द्राह्मणावध्वानादु
 पलक्षराश्रितिविज्ञानेभ्यः। मनुरपि। त्रिरात्रमातुः राशोचमाचार्ये संस्थितेति। तस्यपुत्रेचय

२१

ल्यांचिद्वारात्रमिति स्थिति रिति विस्मरपि॥ असपिंडस्य वेशमनिमृते एक रात्रमिति जावाति
 रपि॥ एकादकानां तु अहागात्रजानामहं स्मृतं॥ मातृवंधौ गुरोर्मित्रमंडलाधिपतांतथेति॥ रौत्रि
 सत्रं ह्यचारिणी॥ एकाचार्यपुनोक्तं सत्रं ह्यचारीतस्मिन्नष्टरात्रिमहाराचमाशौचमिति॥ सत्रं
 ह्यचारीकुर्यात्॥ तथा चाभ्यासायनं॥ एकाहं सत्रं ह्यचारिणीति॥ अथ तु कथमपि सत्यं सवंध
 युक्ते स्नानं वा सोयुतं स्यात्॥ कथमपि केनचित्यकारेण सत्यं न एकाहं वा सोयुजकृतेनाह
 केन सवंधनयुक्ते जामात्रा नृशालकोटौ नष्टरा सोयुतं सवंधं स्नानं स्यात्कृत्यो गिनो॥ तथा
 च वृहस्पनुः॥ भोगीत्यासे स्तूतायां तु भ्रातृप्रापिच संस्तूता मित्रे जामातरि प्रेतोद्दोहित्रं भगिनी सु
 तो शालकृतं स्तुते चैव सद्यः स्नानेन श्रूयतीति॥ आरुभगिनी दौहित्रं भागिनेयं पुंस्यं शुद्धमि
 धानं देशांतरं विषया॥ अत्र चैतास्मिन् वयं स्मृतिषु च यत्र कास्मिन्नेव विषयेनानाविधाशौचका
 लप्रतिपादनं भस्ति तत्राशौचं भागितरूप्यं ह्यमरात्तदेषा पूर्वाक्तं प्रकारेण प्रोक्तं प्रकीर्णमिति

शयनं त्रावाभ्यां चोत्सृज्योत्सृज्य॥ आचार्योपाध्यायपशिष्यसहाध्यायिषु निवृत्ता
 ध्यायनं तानि वृत्ताध्यायनं तान्यासकले॥ कल्याणं ध्यायेन्न च॥ कृत्वा पात्रं यार्धं ह्यलकालं ति
 नश्चातस्मात्ते भेदेन चेति॥ इहं कल्याणं स कलं सर्ववर्गो धृतुल्यं॥ इदं सो कत्रोक्तं सपिंडशौ
 चं नृपमाशौचं सकलमपि सानपाताशौचादि कं सर्ववर्गो धृतुल्यं भवति॥ उपनीताशौचं वृह
 विशोपाशौचं नाविहितं तान्॥ १८॥ सर्वप्रवृत्ताशौचं द्वितीयादिदिनेषु आशौचांतं गिनं निज
 सानिपातं प्रतिनिमित्तं नैमित्तिकं ह्यतिन्यायेन एष्यं प्रशास्त्रिके प्राप्ते त्रपर्वप्रवृत्ताशौचाव
 शिष्टदिनानां भुभयसाधारणं पितृदुर्गमाशौचांतरं स्वकाहं दिव्यं नृशौचं प्रासाचं पवार
 माहं वृहशौचं स्यं मध्याह्नं परंप्रापि समसत्यं केवासंजातिप्रतेजासनं वापीरभवति तदा पु
 शोषणां शुद्धिः॥ वृहस्पत्यं पर्वप्रवृत्तस्याशौचं स्यत सरि॥ अहं कल्याणं ह्यदिस्वकालस्य मध्या
 ह्नौ योपदिदिनेषु समपर्वप्रवृत्ताशौचं समकालव्यापकं सत्यं कातं न्यूनकालव्यापकं वा सजा
 तिजनमिति॥ त्रजन्मनिमित्तं निमित्तं प्रतिनिमित्तं न्यपरं मयाशौचं सनिमित्तं भूतजन

मातोपनिषतेनयदिभवतिप्रैतम्यतिनिमित्तशौचमध्येजानंतरेतद्विजातीयतास्योभवन
 ननाशौचव्यापिभवतितदातस्याशौचतस्यपुर्वशौचकालशेषरानवदिनादिरूपेरोव
 शुद्धिनिवृत्तिर्भवतिनतुतन्निमित्तद्वारास्पृश्यादशाहोदिभ्यतीत्यर्थः। एवंचसजातीयस्य
 समान्यतराशौचनिमित्तद्वयमेकास्मिन्मवदनेयदिभवतितदाविशेषाग्रहरात्समाभारा
 काल्यपरिच्छेदपरागमेवाशौचाद्येभवति। तथात्यकालव्यायकाशौचमध्येसजातीयपुर्णपुत्र
 धिवत्कालव्यायकाशौचनिमित्तयदिभवतितदातद्वत्परागमेवतामिमित्रमाशौचंभवति।
 तथाजननाशौचमध्येतद्वत्पुत्रयास्यकालाशौचनिमित्तसमकालाशौचनिमित्तपारमरा
 यद्विजायततदातन्निमित्तमाशौचनशास्त्रमध्यपतितसतिवत्सधर्मयोऽजकंकितस्यत्वादिस
 धर्मप्रयोजकनिमित्तानंतरेपरागचभवति। तथात्रिरात्रादिप्रेताशौचमध्येद्विदिन्यापक
 जन्माशौचयदिभवतितदासकालेयावदस्यशब्दादिसधर्मप्रयोजकतात्त्वबुलेनापिशगाशौ
 चनननिवृत्तेतकिंतुपरागमेभवतीतिव्यतिरेकाय। यदुक्तंभवति। तथाचोशना स्वत्माशौ

चस्यमध्येतुसोपाशौचंभवेद्यदिनर्पेवराविशुद्धिः स्यात्सकालेनेवशुध्यतीति। इदंचनप
 विप्रवृत्तमरगाशौचमात्रेणतदतः पतितयार्जनमरगाशौचमात्रयोः पूर्वप्रवृत्तजनना
 शौचमात्रेणचतदतः पतितजनन्याशौचमात्रस्यनिवृत्त्येताप्रसक्तायांलघुनाधिकस्यतम्यति
 धेधकंभयवृत्तत्यसाक्षाद्विशेषात्। तथाचत्रिरात्रादिप्रेताशौचतः पातिनाशाहोदिजनना
 शौचस्यनर्पेरागनिवृत्तिः किंतुसकालयावदतुवर्तमानस्यवलस्यास्पृश्यादिसधर्मप्र
 योजकत्वमात्रेण। गरीयसाशौचाशौचनसधर्मप्रयोजकत्वनिमित्तमात्रेणतत्कर्ममृत
 केचेत्स्यान्मृतकेत्वयुसत्क। ताचाधिहोक्तममृतकयोगेचकुप्यान्मृतकमिदमिदं
 वचनातयत्तुव्याधानायोगपधेतुजेयाशुद्धिरीयसा। मरगाशौचनियोगेतुगरीयोमरगा
 भवेदितिकर्मपुराणावचेनेपौधायवाहन्मन्त्राधेस्यागाहसलघुनापिमरगाशौच
 नदीधस्यापिजननाशौचस्यस्वरूपनिवृत्तिरूपमपिबाध्यन्मुक्तंरुद्धेरातेतस्यप्यप

वादेत्तस्याशनेवाकाविरोधायसंधर्मप्रयोजकत्वमात्ररूपारि यस्तप्रतिपादकत्वाद्यु
 क्तं। वस्तुतस्तत्सर्वप्रकारं योयस्तप्रतिपादकत्वेनैव। घट्टिशन्मतेपि। शावशो चेसमुप
 माधिककालशावशो चंगरी यस्तप्रतिपादकत्वेनैव। घट्टिशन्मतेपि। शावशो चेसमुप
 तक्तं तु यत्। भवेत्तशावेनश्रुयते सतिनैव। शावशो धिनीति एवं च आतमानममराशो
 घाहाभिर्विश्रुयति। साहसामायव चनमपि पूर्वोक्तविशिष्यत्रिषयमेव भवति। अंतरापति
 ताशो चकाला धाधिककात्तयापिनालघु नादिपूर्वप्रवृत्ताशो चनही धंस्याप्याशो चातरस्य
 निवृत्तिरित्कशनेवाका योपवाहोदेवेलनदृष्टिः। परतः परसताश्रुद्विपरघट्टहोविधीय
 तो। स्याच्चसंचतमादृक् पूर्वोवात्रशिष्यतइति। अस्माथः न्यनकालाशोचप्रवृत्ते परतो
 घट्टहोवादिमतिदीधकालमापिस्पधपतिते अश्रुद्विहोद्विधकालमधपरतः परपश्चात्सति
 मित्रमारभ्यप्राग्विधीयतेननुपूर्वानिहतिः। तत्पूर्वप्रवृत्तलघाशोचयदिपंचततरि

पतिताशोचकालाधात्परतोप्यनुवृत्तेतत्तापूर्वोवात्ररूपेक्षयालघुनापिघट्टहोद्विपरघट्टहो
 कालेनैवसा। अश्रुद्विशिष्यतनिरुपेतइति। इहमत्रेदाहराचतुरंहातविदेशस्थमराशोश्रुतिश
 घराश्रुद्वेवमारात्तसंचरिनाधिकमाशो चतन्मध्यस्थाहोवाचपातेपूर्वराश्रुद्विः। अपरंच।
 घट्टमासामेपातनिमित्तघट्टहोवाचमध्यप्राप्तसदृशाहोवाचस्यपूर्वराश्रुतिर्नातिरिति। अत्रमु
 द्विविके अयंभागहोद्वययावत्सतकस्यतुसतकाद्वितीयपतितेवाघात्सतकाश्रुद्विरिष्यति।
 अतनुर्ध्वद्वितीयात्रसतकांताश्रुचिः स्रज्जा। एवमेवविचार्यस्यान्मतकेमतकोतरेतिप्रवृ
 पुरारावाक्यानुसारिगादेवलवचनेपूर्वराप्यनुशिष्यतइतिपाठकल्पयितापचतमादृक् च
 तुधाविभक्तपूर्वप्रवृत्ताशोचभाहोवाचरतः अघट्टहोसजातीयसंयुगाशोचातरोपनिपाति
 परतः परराशोचनतिनश्रुद्वेननुपूर्वोतिपादकयथाव्यापयेचतमादृक् पूर्वराशोच
 गद्वयमधेतादृशाशोचातरोपनिपातेपूर्वोवाशोच यदिद्वितीयसंप्रागोशा नतीतेन

श्रुतिरिति वचनार्थपादं व्याख्यायान्निशेषेण हा छुदिर्यामशेषेषु चिस्त्राहारेति वचनद्वयवा-
 तेन व्याख्यायद्वाहादिसंभारोपादे च माघ भागद्वयमभ्येपतति तदा पूर्वाशोचापगमेन श्रुति-
 पदितदुपरि उपांसादिपर्यन्तदाद्वितीयापगमेन असाद्वितेन तदनंतराद्विबुधेन तद्विनरात्र्य-
 त्पयामेतेन तत्र विरात्रेणोति व्यवस्था प्रदर्शिता। तत्र देवलवचनेनैतदर्थे तेन व्याख्यातं ता-
 वद्वृत्तादिपदानां तस्यात्युत्तरोत्तरासंस्कारात्प्राप्यते श्रापुक्तं आर्थोपयुक्तं यद्यसमाष्टमन-
 मदिनेश्वाशोचांतरोपनिपातदशमदिनोत्तरपंचमसमाष्टदिनेषु तदनुवृत्तिरनशमस्ति त-
 दाभ्यंत्यामपोस्तु तदुपनिपातद्वित्रिदिनेषु तदनुवृत्तिरित्यस्यानुचितत्वात्॥ आनरुमा-
 द्विचसादिति बोधायनवचनविरोधाच्च कस्तहि ब्रह्मपुराणावाका स्यात् तत्र केचिन्नावशनि-
 शेष इत्येतत्समानार्थत्वेन व्याचक्षते ताया हि सत्कसंबधि चरमाहेमात्रस्यैव सरपमाद्य-
 भागद्वययावद्द्वितीयसत्केपति आघादेव सत्कका छुदि अतः आधभागद्वयादूर्ध्वरात्रौ

सत्काकातरापातो द्वितीयात्युत्तरोत्तराभिन्नात्सत्कांता छुदि। स च सत्कांतोरात्रिशेष इति सादि-
 नाशातातपादिभिर्दर्शित इति तदर्थं न्यययद्विद्वद्वा संनिपेतप्राग्वदशरात्रमशोच-
 मानमाद्वितसत् पुनः पातेदशाहत्याकुरासहस्रकृति। दशमादिपतेषु स्याद्विद्वत्सति-
 श्रुध्यति। प्रभातं तु विरात्रेरादशरात्रेष्टये विधिरिति बोधायनदेवलवचनाभ्यां नवमस्याम-
 शष्टयोरुपांसाद्विद्वदोपलक्षणत्वेनोपांसात्तदनपर्यंतमेव पूर्वरात्रात्रिचतुर्थयामपर्यंतं
 चातिमाहोरात्रे विरात्राभिर्नतनश्रुदे प्रतिपादितत्वात्। रात्रिशेष इति कते तद्विरोधेनो-
 वामुपदेव्यास्यास्यामचरमाहोरात्रविषयत्वात्सत्काकात्मकरागादालभ्यते। तस्या-
 द्ब्रह्मपुराणमिति क्त्वातिरिक्तमिति चरादावद्विद्वद्वा नास्ति मेलनं यद्यदपरतपर-
 तदसादिवाक्यसमानार्थत्वेन व्याख्येयं अतएव पातितसत्कस्य चतुर्थो विभक्तस्याप-
 भागद्वयमर्हयावत्तस्यैतत्तदधिककालात्प्रापितलघुनिपूर्वमनसत्ककेतदधिकेति

तिपेपतिते आघातकस्य तु सतकस्य प्रथमनिर्दिष्टादतः पातिसतकस्यैव शुद्धिर्न तु पु
र्वतः। अतः अधोर्ध्वं तदधिककालव्यापिनिलघुमपि सतके तदधिके द्वितीये पातिते द्वितीया
त्रैव चरमनिर्दिष्टा पूर्वसतकस्यैव शुद्धिः। रावशा वाशो चोपाति। पूर्वी कृत्रिशेषगानि शिष्टा
वैप्रहताशो चातिमाहारात्रै पूर्वी कृत्रिशेषगानि शिष्टाशो चांतरा निमित्तापनि पातपूर्वेषु
मात्रेण शुद्धिमासावाहदो भ्यातदा विशेषत्रिभिरपरदिनेषु यिनीयामशेषे पार्तिशेषे हो
रात्रपरः। रुत्रिरुपः शेषे रात्रिशेषः। तथा च तत्तस्य पूर्वप्रहन्नपूर्वी कृत्रिशेषे व्यात्रिशेषे अति
माहारात्रे अतिमाहृमयामन्यने पूर्वी कृत्रितीयाशो चोपनिपतितदिनादपराभ्याहृ
दिनाभ्याशुद्धिः। तदतिमाहारात्रपार्तिमाः यामरूपेषु शेषे अतिमप्रहरे तस्मिंस्त्रिभिस्तदि
नापरास्ते शुद्धिर्न तु पूर्वशेषमात्रेण मयः। तथा च पुनः पातदमादिकं पूर्वलिखितेवल्लके
चन। तत्र च येषां पसर्यादयात्मीचीनः प्राचेमकाशकालः प्रमातशोद्धनो अततथाप्यत्रो

त्ययामपरस्वासो। रात्रिशेषे वा हाशुद्धिर्बोमशेषशुचित्प्रहोदिति शातातपोपयामन्य
हाराता। अत्रापरात्रिशष्टोहारात्रपरः। रात्रिमात्रावशिष्टरमादिमितासारादिग्रथपि
तथा प्राक्बोधापनवचनाविरोधेन रात्रिशेषस्य व्याख्यानसंभवपदा च स्पष्टतरस्यान
करोत्वाभिधानतस्तत्किनिबधनके चिनुदेवल्लोधापनवचनालोचनेन चरमाहारा
त्रसंबधिसर्पास्तमयोत्रात्रिपुयासपुत्राशो चांतरेपनि पातितद्व्याभ्यातदुत्तरयामस्यै
दपयप्यंतुस्त्रिभिरिति पचाश्रुतमवसंव्यावृत्तेः। इयं च चरमाहारात्रोक्ता व्यवस्था
सजातीयान्तःपातिनिस्जातियेशावातिः पातिनि विजातिये च संपूर्णाशो चरव भवति
न तु संपूर्णातः पातिनि अयं संपूर्णातिः पातिनि वाऽसंपूर्णातत्र केवलयोगे च हृद
हृयोः शोधकतसंभवे न पूर्वशो च शेषसापेक्षतया कलप्रतिपादनापेगात्। पूर्वी
कृतानुव्यवस्थानत्रापि भविततस्यास्तदधिक्यत्वे वीजाभावात्। यत्तु हृदधरे सा पूर्वोक्त

देवलवोधायनवचनवलादियंसर्वापि त्रयवस्य संश्रुतिशोचविषये वसमकाल
 व्यापकास्पृष्टा मोक्षसंतिपातेतु शरीरोवशुद्धिरिच्छाकृतं तदुक्तं जननाशोचम्
 धेयधयरजनने स्यात्तत्र पूर्वाशोचव्यपगमे शुद्धिर्मरणाशोचमधेमरणाप्यव
 श्रतराजन्ममरणाशोकाहोभिर्विशुद्धतीत्यादिविष्णुयाज्ञवल्क्यादिवाक्येषु वि
 शेषानुपादानात् बोधायनादिवाक्येपि तत्रयादिसंपूर्णाशोचसंग्रहाद्यमु
 यलक्षणत्वात्सावश्यागीकार्यत्वेलाघवाद्यौ चमधेमरत्रापलक्षणात्स्य
 वयुक्तत्वात् तत्रवाक्यांतरवलाद्धतः पातिहीयस्त्वतः पातिशाममात्रमवय
 रित्तिह्यतानखसंपूर्णाशोचमपि प्रमरणाभावात् अत्रवर्द्धितद्वाहमहाशोचे
 तदधिकशोचीतीरोपनिपाततस्यलघुत्वादि काशोचापगमेनेव शुद्धिरिति
 प्रतिभाति पूर्वप्रवृत्तशावातः पातिर्नस्तत्समकालस्यापिकस्यचिद्यावस्यत्त

राम०

वेरानिहतिरित्याहनेवाशोचनपित्राभाताचीपताचपितरोतत्संबंधाशोचमंतरपतिते
 वप्रवृत्ततरस्यपरमरणाशोचननगद्यतिकृतिनिमित्ताहारभ्यपूरीभवतीत्यर्थः। एवं च
 सतिपितृमरणा निमित्ताशोचत्वापि निवृत्तिर्नास्तीति प्राप्तेविशेषमाह तत्संपिदाशो
 चनेवमात्राशोचेनापि पितृनिवृत्तिर्नास्ति तथा मात्राशोचस्यापीत रस्यापि दाशोचे तत्र
 पित्राशोचेनापि निवृत्तिर्नास्तीति प्राप्तेविशेषमाह पितृहृष्यमनेयसिरीमात्रमस्यापि
 गृहसमने पूर्वजाते तन्निमित्तायामशुद्धे सत्यापश्चान्मात्रमस्योपि पित्राशोचविषमा
 त्रगाशुद्धिः कितपत्तिराशोचिकाभवति तत्रहृष्यमदिनयते तदशुमरात्रिययेतमा
 त्रशोचीपनिपातेपत्तिराशोचात्रतत्रतद्वाहमहासमुच्चितासातयावशरवः। मातयत्र
 प्रमीता तयामशुद्धे त्रियतेपितापितु शोचराशुद्धे स्यान्मात्र ऊपानुपिहरातिनि
 त्रस्यार्थः। मातयत्रममीतायातान्निमित्तायामशुद्धे सत्यायशिपितात्रियतेतदापिबुल
 न्मृतिनिमित्ताशोचस्याशोचराशोचपरिच्छेदकारिणोत्तरमपेक्षितदिनपुनर्जननशु

हिनेतुमात्राशोचशेषरा। पित्राशोचमध्येमातुस्तुमाशोपितुः शेषराशुद्धिः स्याद्विपक्षिणी
 त्वधिकानुप्राप्तिरिति। एवं च मात्राशोचनापि पित्राशोचस्य न निवृत्तिः किमुता येन तत्प्रापि
 त्राशोचनापि केवलमात्राशोचस्य न निवृत्तिः किमुता येन केवलमात्राशोचस्य न निवृत्तिः किमु
 तिकमायेनास्माद्विपक्षना त्रस्याप्यर्थस्यासिद्धिर्मभिप्रसन्नेवाशोचनपि आभिरुक्तः। इदं वस
 निपातप्रवृत्ताशुद्धिर्भाषान्तरात्तत्काश्रितरस्यपि नाना। तयोक्तनिमित्तादभ्यपरागमेवा
 नधिकारलक्षणा मस्यस्य सलक्षणां च मातृशोचमितिषः शास्त्राविशेषः उक्तः। पूर्वशोचने पाशुद्धिः
 सून केन तेन केन सा। सति कामाश्रित्वा मितस्य च सुतात्प्राप्तिरिति। तथा च माशोचमिति पात
 पि एवं निमित्तकमनरगा उत्तरमिति कवाप्येव जातकर्मणि रानादिकं न प्रतिबध्यते। यथा
 ह प्रजापतिः। न्याशोचनेन समुत्पन्नपुत्रत्रयमयदाभवत्। कुरुत्वात्कालिकाशुद्धिः सर्वशोचना
 शुध्यतेति। न्याशोचनेन निमित्तमिति तन्मृत्तिनिमित्तेवा। शातातयोपि। न्यतरेणाह जननास
 म्यात्स्यान्मरणापदि। प्रेतमुद्दिश्य कर्त्तव्यं पिदृशेन सचं बुधिः। प्रारब्धप्रतिपिदंतु मयि चिन्तन

भवेत्। तथैवाशोचपि तं कुरुषान्धाघथाविधीति। जननग्रहणामरणास्याकृपलक्ष
 रानुत्पत्त्यायुतात् १० संख्याशोचमेतमीदृविहितमिदं शेषमात्राशुद्धिः। तदंशस्थनरशा
 तस्थनरासर्व उक्तस्य परागमेप्यो चाशोचतन्निमित्तमिति पातवत्। यरि न्यतः प्रवृत्तिरिति
 ति। कुरुदिनेषु विहितं ज्ञातं तदा न्यस्य न्याशोचस्य तत्परिच्छेदकत्वापस्य निमित्तोत्तरं रक्षा
 हादिदिनसंघातस्य शेषस्तन्मात्राशुद्धिः ननु ज्ञानादाभ्यर्शनात्त्रिरात्रादिनसंघातः तथा
 च याज्ञवल्क्यः प्राधितकालशेषः स्यादिति। विहितग्रहणं ज्ञातं योजनं न मरणापराशो
 चनिमित्तं ननु ज्ञातमात्रयोरिति दर्शयति। तच्चैतत्परमसामर्थ्याद्विवादि। न्यमथा
 न्याशोचदिनगणानापातसति प्रभृति कृताजरेतन्निमित्तं जलशेषदिनामाशोचमप्यादु
 भवतीति दर्शनं भरीयं स्यात्। न्याशोचमिति दिनाहः। हाहाहाहादि ताश्रमराशोच
 सतोयप्रकुर्यादशोचं न्याहताश्रमताश्रमतिनष्टहाहाहाहाद्वसमाभ्यर्शना
 हाशोचतन्निमित्तं च स्याद्विद्वत्प्राप्तिरिति। न्यमत्राभिनेस्य तानिमित्तसंज्ञायादि
 विनष्टमरणाद्विपक्षस्तत्त्वमिवाशोचोपातः। तथा च। न्यमत्रा मत्र उपातः।

जातिषु। सहादमिमतो विधादिदेशेन तस्येति। तपेदीनसिस्मरणां न्यत्रादिमनश्चित्यपि सा
मायेना क्ततथापिहाह। हनु क्तं च्ययस्य वेतानि को विधिरिति चक्ष्मातराह। त्रिकणचरस्य न
आदिशेत्तन्मिन्नकसंस्थावरत्नत्वागा। दृग्स्थते। एतौ स्नात्वा सुचेलो वाहनी हेतुक ताव
हेतुः। ये वा वावना शोच काल उ क्तानुसृतं वेतसंवेदप्रभरणारुपस्य स्मि काल प्रणीसति संचेलत्वा
त्वाविहितस्यैवपि न्यस्मादृष्ट्यर्थस्य हेतुस्य च दृष्ट्यर्थस्य रूपावनुद्यने हेतुः। योग्या प्रवृत्तनत कालमा
जाति क्रमेणाएवं च कालस्या नापने घाति शयविशेष तमाशो व ह्मणमुक्तं भवति। जलस्पर्शनादि
केन वरौ विशेषविषयता न्योक्तं तदपि दृष्ट्या तथा च मुनः विप्रः प्रुधासपः स्पृष्टा ह्यत्रिया वाहनी
युधविशः प्रतोदर रभी नावर्षि अरुः कृत्तक्रिय इति। कृत्ता क्रयः कृतसंचेलत्वा ना क्रयः सति का
तुत्रिशद्वान्न योग्यापितसुरकरा विंशतिपुत्रसक्त। पुत्रसामपवादस्य मारा तात्क माप्रस
सति कादशारा अदिना आशोचस्य स्पर्श प्रातिवधक तश कौन एषामपि कर्माधिकार प्रातिव
धकशक्तेर्विद्यमानत्वा त्रिशद्वान्नपिन सुरकायेन योग्यापुत्रसक्त विंशतिरात्रन योग्या। तदु त्ररक्षा
त्वायोग्या। तथा च पेठि नासि। सति का पुत्रवती विंशतिरात्रराक मीरीकार यो न्यासे न स्वीज

॥२८॥

न्यायामपरयवासौ। त्रिशोषे च हाहृदियामशेषे च विस्थितादिति शातापीयेयामन्यहं ग
जा। न्यत्रापरात्रशृष्टेरात्रपरः। त्रिमात्राविशृष्टत्वादिमितासुरादित्येथपितथा। एवं वा
आपनवचना विराधेन रात्रिशोष इत्यस्य व्याख्यानसंभवे यदा च स्यतरस्याना कर ताभिधान
जहृत्वा क्तनिवृधने केचित्तु स्वलवौ भावनवचनानालाचनेन वरमाहारा त्रंसंवेधिसंयोक्तमय
तो त्रिपुयामेषु आशोचातशपनिपातहाभ्या तदु त्रयामेसयोदयपर्यंतु त्रिभिरितितयथा
तमवसंवेधाचा सते। इयं च वरमाहारा त्रि। क्तव्यावस्थ्या सुजातीयातः पातिनिसजातीयश
जातः पातिनि विजातीयच संप्रणीशोचयव भवेति ननु संप्रणीतः पातिनि असंप्रणीतः पा
तिनि वा संप्रणीतं केवलकौरे च ह्यहं अहोयः। धर्माधकत्वसे भवेन्मवशो वशेषसापुजात
विधक सप्रतिपादना योग्या त पुत्रो क्तानुव्यवस्था तत्रापि पुत्रसंमिती विषममो च
मेसवामेसपि प्रमेतलहादिना विदितोहादि वसमहाराचमभुचि भवेत्। एतच्च सतपुत्रा
नधिकारासंभवद्वारा चोवतावसंयतामेति वहवः केचिदशोचगलोपवचनासतिता। इ

न्यायामपरयवासौ। त्रिशोषे च हाहृदियामशेषे च विस्थितादिति शातापीयेयामन्यहं ग

न्यायामपरयवासौ। त्रिशोषे च हाहृदियामशेषे च विस्थितादिति शातापीयेयामन्यहं ग

२
 सांमिकान्नाभोजिनस्तद्रहावासिनस्तग्रामवासिनश्चरन्त्येव। यस्तुनिर्हराण्युत्तातत्सा
 मिकसिद्धमसिद्धवानमश्रातितुदेचसतिनवातस्यनिर्हराण्यजतिप्रयुक्तंशाहार्
 शोचु। यस्तुनिर्हराण्यतद्रहासमेवकरोतितस्यत्रिात्र। तथाचमनुः। अस्मिन्निर्हराण्यजतिप्रयुक्तं
 निहस्यवेधुवत्। विमुध्यतित्रिात्रराप्रानुरासांश्चबाधवान्। यद्यन्मज्जितेपातुदशाहेनच
 मुध्यति। अन्वहन्तमदेवचचेत्तस्मिन्निहस्येति। विंधुवरितिस्मिन्निहस्येति। यन्मज्जिते
 तस्मात्सातस्मज्जिते। अतस्म्यशोत्रामेभविशेपुरानचत्तदृशनाशबोचेराहिस्येतिहारी
 तस्मरगाता। अतियहोानसवर्गापावनिर्हराण्युत्तदन्नेभाजनाद्यभावेपितज्जन्ताशोचि
 भवति। यदितिर्हरतिप्रतलोभाकातमानसः। दशाहेनहिजमुद्यहृदशाहेनभमिपः। अ
 धमासेनैवैश्वस्तमशोमासेनमुध्यतीतिकर्मपुरागाता। अथासराततुक्ताशोचः। अथ
 असवर्गाप्राप्तरागदि। सत्रियादिश्वनिहस्यतुक्तेनिर्हराण्यजतिप्रयुक्तमाणोचेष्वस्य

तादृशोभवेदतिशेषरा। ब्राह्मराः अर्द्धनिर्हरात्रिंशदिनानिप्रशोच। सराणिर्हरिदृशदि
 नानि। त्वमिस्ये। तथाचगीतमः। अवरभेदराः एवेवरागमुपस्यशः सवर्गवत्तत्रशो
 क्तमाशोचमितिउपस्यशनिर्हरत। अथाः सवर्गानिर्हरातुत्तदृशरा। अवरभेद
 रांवरवायवरपदि। वेदृश्वतदृशोवदृष्येदृगुराभवेदितिवाप्रपाद्वचनात्। अथा
 नाथमाद्यकृतशतफलभागाप्रवेनेवमुध्येति। अनाथलेहाद्यभाजनसवर्गामसवर्गावा
 दितप्रतद्विजाधमेरा। नत्साधककनामप्रशेमानांशतस्य। अपरिमितानांतिषफल
 भजनिनादृशः सन्नाष्टवेनेवमुध्येतात्थात्परराशः। अनाथब्राह्मरांप्रतयेवहेतिहि
 जातपः। एतेपदपत्तफलमेनपुवेलेभक्ति। न्तषाममुभक्तिवितापवाप्रभकमेरा। जला
 वगाहनातेषाम्पशोचविधीयतइति। यत्तत्रात्रमाधम्यादप्रशमनेवतमिप्रियाधकति
 फलं। अथचायवार्ः॥ आर्जन्यहारायागाया। मप्रिप्रमशियास्तल्लरांतथाचपरराशः

३०

असौ गोत्रं वंधुं च प्रेतीमते द्विजोत्तमावहित्वा च हित्वा वधाराणां यामेन शुभ्यतीति। इडच
 छादसः। अगिरा अपि। यः काश्चिन्निर्वरेत्येतमसपिंडः कथंचन। स्नात्वा संचेलः स्पृष्ट्वा
 नास्मिन्नेवादिवे शुचिरिति। अत्र ब्राह्मणा द्विजोत्तमग्रहणमुपलक्षणां मते द्विजं न
 इराहारयेत् अत्र द्विजेनेति विस्मृतौ अत्र इमं घस्य कृतं न कर्म तेन वनिषेधात्। न वि
 स्मृत्युति एतन्निमानवेपिविप्रग्रहणमुपलक्षणां अत्र इमे स्पर्शाद्विषेतेति सामान्येन दोषश्च
 व्यापातः। नीतोपाध्यायमातापितृपरमगुरुन ब्रह्मचारी न दोषी परमगुरुगचार्यः। एतान्
 निर्वृत्य ब्रह्मचारी दोषी व्रतलोपनिषेधात् क्रमनिमित्तप्रसवापरूपदोषवान् भवति
 तेन लुप्तव्रतसंधानार्थं पुनरुपनयनं प्रत्यवायपरिहाराय प्रायश्चित्तं च न कुर्वन्नेत्यर्थः
 तथा च मनुस्मृतौ। आचार्यस्वमुपाध्यायमातापितरंगुरुः। निरुत्सतु ब्रह्मचारी व्रतनरिपु
 उ